

תוכנה 1 שייעור 1

סיון טולדו

```
public class Lecture1Program1 {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("Hello");  
        System.out.println("Software");  
        System.out.println(1);  
    }  
}
```

```
public class Lecture1Program1 {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("Hello");  
        System.out.println("Software");  
        System.out.println(1);  
    }  
}
```

(זה ג'אוה)

```
public class Lecture1Program1 {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("Hello");  
        System.out.println("Software");  
        System.out.println(1);  
    }  
}
```

```
Hello  
Software  
1
```

```
public class Lecture1Program1 {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("Hello");  
        System.out.println("Software");  
        System.out.println(1);  
    }  
}
```

החלקים **באדום** הם תבנית שבשלב הזה נשתמש בה כקבועה. בהמשך נלמד את המשמעות של כל חלק בה. ובכל זאת: main היא פונקציה שמערכת ההפעלה (או סביבת הפיתוח, למשל Eclipse) מריצה אותה כשמריצים את הקובץ.

```
public class Lecture1Program1 {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("Hello");  
        System.out.println("Software");  
        System.out.println(1);  
    }  
}
```

שתי מחרוזות (טקסט שמופיע בגוף התוכנית)
ושלם אחד. קבועים שמופיעים בתוכנית נקראים
ליטרלים (literals).

```
public class Lecture1Program1 {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("Hello");  
        System.out.println("Software");  
        System.out.println(1);  
    }  
}
```

משתנה גלובלי (זמין בכל מקום בתוכנית)
שמתייחס לעצם שמייצג חלון או קובץ
שאפשר להדפיס לתוכו טקסט.

```
public class Lecture1Program1 {  
    public static void main(String[] args) {  
        System.out.println("Hello");  
        System.out.println("Software");  
        System.out.println(1);  
    }  
}
```

שירות של העצם שמייצג חלון/קובץ טקסט
שמבצע הדפסה של שורה אחת ועובר לשורה
הבאה (קיצור של print line).
שירות הוא סוג של פונקציה, אבל פונקציה
שהיא חלק מעצם.


```
public class Lecture1Program2 {  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer x = 4;  
        Integer y;  
        y = 5;  
        Integer z;  
        z = x + y;  
        System.out.println(z);  
        System.out.println(x+y+z);  
    }  
}
```

תוכנית חדשה (מספר 2).

שלושה משתנים, x , y , z , שלושתם מטיפוס `Integer`.
בג'אווה למשתנים יש טיפוס (`type`). חייבים להגדיר
משתנים ואת הטיפוס שלהם לפני השימוש.

```
public class Lecture1Program2 {  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer x = 4;  
        Integer y;  
        y = 5;  
        Integer z;  
        z = x + y;  
        System.out.println(z);  
        System.out.println(x+y+z);  
    }  
}
```

השמת ערך למשתנה.

אפשר לבצע השמה במשפט ההגדרה (x).

```
public class Lecture1Program2 {  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer x = 4;  
        Integer y;  
        // y = 5;  
        Integer z;  
        z = x + y;  
        System.out.println(z);  
        System.out.println(x+y+z);  
    }  
}
```

מה יקרה?

```
public class Lecture1Program2 {  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer x = 4;  
        Integer y;  
        // y = 5;  
        Integer z;  
        z = x + y;  
        System.out.println(z);  
        System.out.println(x+y+z);  
    }  
}
```

חייבים לבצע השמה לפני שמשתמשים במשתנה.
התוכנית לא תקינה כי ההשמה ל- y היא בהערה.

נקבל הודעת שגיאה

the local variable y may not have been initialized

```
public class Lecture1Program3 {
```

```
    public static
```

```
    Integer plusone(Integer x) {
```

```
        return x+1;
```

```
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        Integer x = 4;
```

```
        Integer y = plusone(x);
```

```
        System.out.println(x);
```

```
        System.out.println(y);
```

```
    }
```

```
}
```

הגדרה של פונקציה שמקבלת ומחזירה Integer.

מילת המפתח static אומרת שזו פונקציה ולא

שירות של עצם. על ההבדל נדון בהמשך הקורס.

```
public class Lecture1Program3 {
```

```
    public static
```

```
    Integer plusone(Integer x) {
```

```
        return x+1;
```

```
    }
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        Integer x = 4;
```

```
        Integer y = plusone(x);
```

```
        System.out.println(x);
```

```
        System.out.println(y);
```

```
    }
```

```
}
```

ארגומנטים של פונקציה הם משתנים מקומיים
והשם שלהם הוא מקומי; אין להם קשר למשתנים
אחרים עם אותו שם בתוכנית.

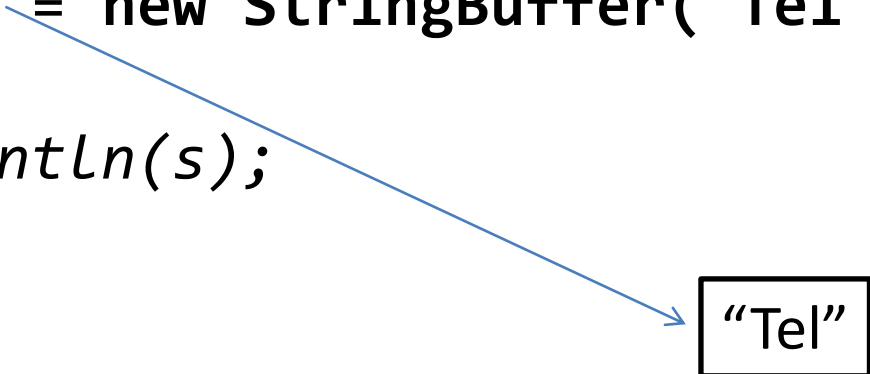
```
public class Lecture1Program5 {  
  
    public static void modify(StringBuffer s) {  
        s.append("-Aviv");  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        StringBuffer s = new StringBuffer("Tel");  
        modify(s);  
        System.out.println(s);  
    }  
}
```

משתנה s שמתייחס לעצם חדש מטיפוס StringBuffer (מחרוזת שאפשר לשנות) שמכיל בהתחלה Tel.

```
public class Lecture1Program5 {  
  
    public static void modify(StringBuffer s) {  
        s.append("-Aviv");  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        StringBuffer s = new StringBuffer("Tel");  
        modify(s);  
        System.out.println(s);  
    }  
}
```

הפרוצדורה `modify` מפעילה על העצם `s` מתייחס אליו את השירות `append` שמוסיף למחרוזת. מה יודפס?


```
public class Lecture1Program5 {  
  
    public static void modify(StringBuffer s) {  
        s.append("-Aviv");  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        StringBuffer s = new StringBuffer("Tel");  
        → modify(s);  
        System.out.println(s);  
    }  
}
```


A blue arrow originates from the variable `s` in the line `StringBuffer s = new StringBuffer("Tel");` and points to a rectangular box containing the text `"Tel"`.

```
public class Lecture1Program5 {  
  
    public static void modify(StringBuffer s) {  
→      s.append("-Aviv");  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        StringBuffer s = new StringBuffer("Tel");  
        modify(s);  
        System.out.println(s);  
    }  
}
```

Diagram illustrating the flow of data in the code:

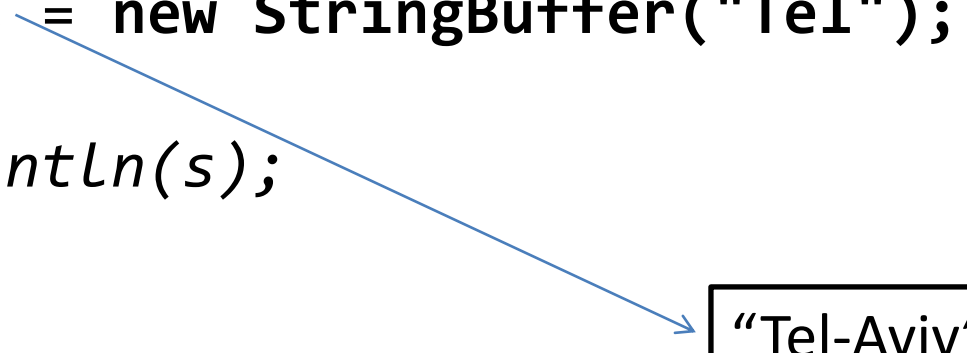
- The `main` method creates a `StringBuffer` object `s` with the initial value `"Tel"`.
- The `main` method calls the `modify` method, passing `s` as an argument.
- The `modify` method receives `s` and appends `"-Aviv"` to it.
- The `main` method prints the contents of `s` after the `modify` call.

```
public class Lecture1Program5 {  
  
    public static void modify(StringBuffer s) {  
        s.append("-Aviv");  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        StringBuffer s = new StringBuffer("Tel");  
        modify(s);  
        System.out.println(s);  
    }  
}
```

Diagram illustrating the execution flow:

- The `main` method creates a `StringBuffer` object `s` with the initial value "Tel".
- The `main` method calls the `modify` method, passing `s` as an argument.
- The `modify` method appends "-Aviv" to the `StringBuffer` object `s`.
- The `main` method prints the contents of `s`, which is now "Tel-Aviv".

```
public class Lecture1Program5 {  
  
    public static void modify(StringBuffer s) {  
        s.append("-Aviv");  
    }  
  
    public static void main(String[] args) {  
        StringBuffer s = new StringBuffer("Tel");  
        modify(s);  
        System.out.println(s);  
    }  
}
```


→ "Tel-Aviv"

Immutable Objects

- בתוכנית האחרונה השתמשנו ב-StringBuffer כי אפשר לשנות עצמים מהטיפוס הזה (למשל להאריך את המחרוזת)
- הטיפוס הנפוץ String הוא immutable; עצם כזה מקבל תוכן (ערך) כשיוצרים אותו ואי אפשר לשנות אותו
- כנ"ל לגבי Integer ודומיו (Short, Long, Double, Float, Boolean, Character)
- רוב העצמים בתוכניות ג'אווה כן ניתנים לשינוי

```
import java.util.*;
```

```
public class Lecture1Program6 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        HashSet<Integer> set = new HashSet<Integer>();
```

```
        set.add(1);
```

```
        set.add(2);
```

```
        for (Integer i: set) {
```

```
            System.out.println(i);
```

```
        }
```

```
    }
```

```
}
```

התוכנית משתמשת בטיפוסים

מהספרייה java.util.

```
import java.util.*;

public class Lecture1Program6 {

    public static void main(String[] args) {
        HashSet<Integer> set = new HashSet<Integer>();
        set.add(1);
        set.add(2);
        for (Integer i: set) {
            System.out.println(i);
        }
    }
}
```

טיפוס מהספריה שמייצג קבוצה של משהו-ים,
כאן קבוצה של Integers.

```
import java.util.*;

public class Lecture1Program6 {

    public static void main(String[] args) {
        HashSet<Integer> set = new HashSet<Integer>();
        set.add(1);
        set.add(2);
        for (Integer i: set) {
            System.out.println(i);
        }
    }
}
```

עצם חדש שמייצג קבוצה ריקה (של Integers).


```
import java.util.*;

public class Lecture1Program6 {

    public static void main(String[] args) {
        HashSet<Integer> set = new HashSet<Integer>();
        set.add(1);
        set.add(2);
        for (Integer i: set) {
            System.out.println(i);
        }
    }
}
```

לולאה בתחביר מיוחד לקבוצות שעוברת על כל
איברי הקבוצה. זה תחביר מקוצר ל...

```
import java.util.*;

public class Lecture1Program7 {

    public static void main(String[] args) {
        HashSet<Integer> set = new HashSet<Integer>();
        set.add(1);
        set.add(2);
        Iterator<Integer> iter = set.iterator();
        while (iter.hasNext()) {
            System.out.println(iter.next());
        }
    }
}
```

תחביר שמתמש בשירותים של HashSet ושל
Iterator. נחזור לתחביר המקוצר.

```
import java.util.*;

public class Lecture1Program8 {

    public static void modify(HashSet<Integer> s) {
        s.add(7);
    }

    public static void main(String[] args) {
        HashSet<Integer> set = new HashSet<Integer>();
        set.add(1);
        modify(set);
        for (Integer i: set) {
            System.out.println(i);
        }
    }
}
```

מה יודפס?

```
import java.util.*;

public class Lecture1Program9 {

    public static void modify(HashSet<Integer> s) {
        s = new HashSet<Integer>();
        s.add(7);
    }

    public static void main(String[] args) {
        HashSet<Integer> set = new HashSet<Integer>();
        set.add(1);
        modify(set);
        for (Integer i: set) {
            System.out.println(i);
        }
    }
}
```

ועכשיו?

משתנים והתייחסויות

- משתנים הם שמות בתוך פונקציות/פרוצדורות/שירותים
- כל המשתנים שראינו עד עכשיו הם התייחסויות. הם מצביעים לעצם אבל לא מכילים אותו
- כאשר מעבירים משתנה כארגומנט או מעתיקים אותו למשתנה אחר (השמה), נוצרת עוד הצבעה לאותו עצם
- השמה או העברה כארגומנט יוצרת עותק של ההתייחסות, לא של העצם

```
public class Lecture1Program10 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer[] array = new Integer[3];  
        array[0] = 1;  
        array[1] = 22;  
        array[2] = 333;  
        for (Integer i: array) {  
            System.out.println(i);  
        }  
    }  
}
```

המשתנה array מתייחס למערך בגודל 3.

מערך: עצם פשוט שממפה שלמים בין 0 לגודל המערך פחות 1 למשתנים. המערך הזה ממפה למשתנים שמתייחסים כולם ל-Integer. תחביר מיוחד.

```
public class Lecture1Program10 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer[] array = new Integer[3];  
        array[0] = 1;  
        array[1] = 22;  
        array[2] = 333;  
        for (Integer i: array) {  
            System.out.println(i);  
        }  
    }  
}
```

המשתנה array מתייחס למערך בגודל 3.
מערך: עצם פשוט שממפה שלמים בין 0 לגודל המערך
פחות 1 למשתנים. המערך הזה ממפה למשתנים
שמתייחסים כולם ל-Integer. תחביר מיוחד.

```
public class Lecture1Program11 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer[] array = new Integer[3];  
        array[0] = 1;  
        array[1] = 22;  
        array[2] = 333;  
        for (Integer index=0; index<array.length; index++)  
        {  
            System.out.println( array[ index ] );  
        }  
    }  
}
```

תחביר חלופי ללולאה. יותר מסובך אבל יותר
גמיש. שימו לב להגדרת המשתנה index בתוך
הסוגריים של הלולאה.


```
public class Lecture1Program10 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer[] array = new Integer[3];  
        array[0] = 1;  
        array[1] = 22;  
        // array[2] = 333;  
        for (Integer i: array) {  
            System.out.println(i);  
        }  
    }  
}
```

מה יודפס? (ההשמה לאיבר השלישי בהערה)

```
public class Lecture1Program10 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer[] array = new Integer[3];  
        array[0] = 1;  
        array[1] = 22;  
        // array[2] = 333;  
        for (Integer i: array) {  
            System.out.println(i);  
        }  
    }  
}
```

הערך null מייצג התייחסות שאינה מצביעה
לשום דבר. כל התייחסות יכולה "להכיל" null.

```
1  
2  
null
```

```
public class Lecture1Program10 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer[] array = new Integer[3];  
        array[0] = 1;  
        array[1] = 22;  
        array[2] = null;  
        for (Integer i: array) {  
            System.out.println(i);  
        }  
    }  
}
```

אותה תוצאה בדיוק. אברי מערך מאותחלים
ל-null, אבל אפשר לעשות השמה של null.

1

2

null

```
public class Lecture1Program10 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        Integer[] array = new Integer[3];  
        array[0] = 1;  
        array[1] = 22;  
        array      = new Integer[2];  
        for (Integer i: array) {  
            System.out.println(i);  
        }  
    }  
}
```

מה יודפס?

```

public class Lecture1Program10 {

    public static void main(String[] args) {
        Integer[] array = new Integer[3];
        array[0] = 1;
        array[1] = 22;
        array      = new Integer[2];
        for (Integer i: array) {
            System.out.println(i);
        }
    }
}

```

התוכן של המערך החדש בגודל 2. array הוא

משתנה שמתייחס למערך, אבל הוא יכול

null

null

להתייחס למערכים שונים בזמנים שונים.

משתנים פרימיטיביים

- ג'אווה היא שפה מתוחכמת, אבל עם שרידים של פרימיטביות
- אחד השרידים הוא משתנים פרימיטיביים מהטיפוסים int, byte, short, long, char, double, float, boolean (בלי אות גדולה בהתחלה)
- משתנים כאלה מכילים ערך ולא מצביעים עליו
- השימוש בהם נפוץ מאוד
- הם עשויים לשפר ביצועים
- אבל יש למשתנים הללו התנהגות שונה!

```
public class Lecture1Program13 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        Integer i1, i2, i3;
```

```
        int      i4, i5, i6;
```

```
        i1 = new Integer(4);
```

```
        i2 = new Integer(4);
```

```
        i3 = i2;
```

```
        i4 = 4;
```

```
        i5 = 4;
```

```
        i6 = i5;
```

```
        System.out.println( i1 == i2 );
```

```
        System.out.println( i2 == i3 );
```

```
        System.out.println( i4 == i5 );
```

```
        System.out.println( i5 == i6 );
```

```
    }
```

```
}
```

מה יודפס?

```
public class Lecture1Program13 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        Integer i1, i2, i3;
```

```
        int      i4, i5, i6;
```

```
        i1 = new Integer(4);
```

```
        i2 = new Integer(4);
```

```
        i3 = i2;
```

```
        i4 = 4;
```

```
        i5 = 4;
```

```
        i6 = i5;
```

```
        System.out.println( i1 == i2 ); false
```

```
        System.out.println( i2 == i3 ); true
```

```
        System.out.println( i4 == i5 ); true
```

```
        System.out.println( i5 == i6 ); true
```

```
    }
```

```
}
```

מה יודפס?


```
public class Lecture1Program12 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        String s1, s2, s3;
```

```
        s1 = new String("Tel");
```

תרגיל דומה,

```
        s2 = new String("Tel");
```

עם מחרוזות

```
        s3 = s2;
```

```
        System.out.println( s1 == s2 );
```

```
        System.out.println( s2 == s3 );
```

```
    }
```

```
}
```

```

public class Lecture1Program12 {
    public static void main(String[] args) {
        String s1, s2, s3;
        s1 = new String("Tel");
        s2 = new String("Tel");
        s3 = s2;
        System.out.println( s1 == s2 );           false
        System.out.println( s2 == s3 );           true
    }
}

```

המשתנים s1, s2 מתייחסים לעצמים שונים עם תוכן זהה
המשתנים s2, s3 מתייחסים לאותו עצם; ההתייחסויות

זהות

```
public class Lecture1Program12 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        String s1, s2, s3;  
        s1 = new String("Tel");  
        s2 = new String("Tel");  
        s3 = s2;  
        System.out.println( s1 == s2 );           false  
        System.out.println( s2 == s3 );           true  
        System.out.println( s1.equals(s2) );      true  
    }  
}
```

כדי לבדוק האם התוכן של שני עצמים זהה, צריך להשתמש בשירות של אחד מהם

תחנת רענון

מה זו ג'אווה?

על מה הקורס הזה?

מה זו ג'אווה?

- ג'אווה היא שפת תכנות שפותחה באמצע שנות ה-90 ועברה אבולוציה איטית מאז
- בשימוש נרחב מאוד בתעשייה (למשל רוב אפליקציות אנדרואיד, הרבה תוכנות לשרתים, וכו').
- מבוססת על 3 עקרונות עיקריים
 - תכנות מונחה עצמים (עם לקחים משפות כמו ++C)
 - תוכנות נכתבות לפלטפורמה וירטואלית אחת שיכולה לרוץ על חלונות, לינוקס, מק, וכו'; באנדרואיד הפלטפורמה שונה (ספריות אחרות לגישה למערכת ההפעלה)
 - השפה מסייעת למזעור באגים שמתגלים רק בזמן ריצה (הרבה בדיקות סטאטיות, ניהול זיכרון אוטומטי)

מטרות הקורס

- לימוד והבנה מעמיקה של רעיונות שמסייעים לפיתוח תוכנות גדולות ומורכבות (בעתיד, לא בקורס)
 - תכנות מונחה עצמים
 - חוזים
 - בדיקות תוכנה לפני ועל ידי הרצה
 - ...
- פיתוח מיומנויות תיכנות טובות בג'אווה
 - שפה עשירה עם ספריות עשירות
 - טוב כי קל לעשות דברים
 - אבל דורש יחסית הרבה לימוד וידע כדי להגיע ליכולות סבירות

ידע לעומת הבנה

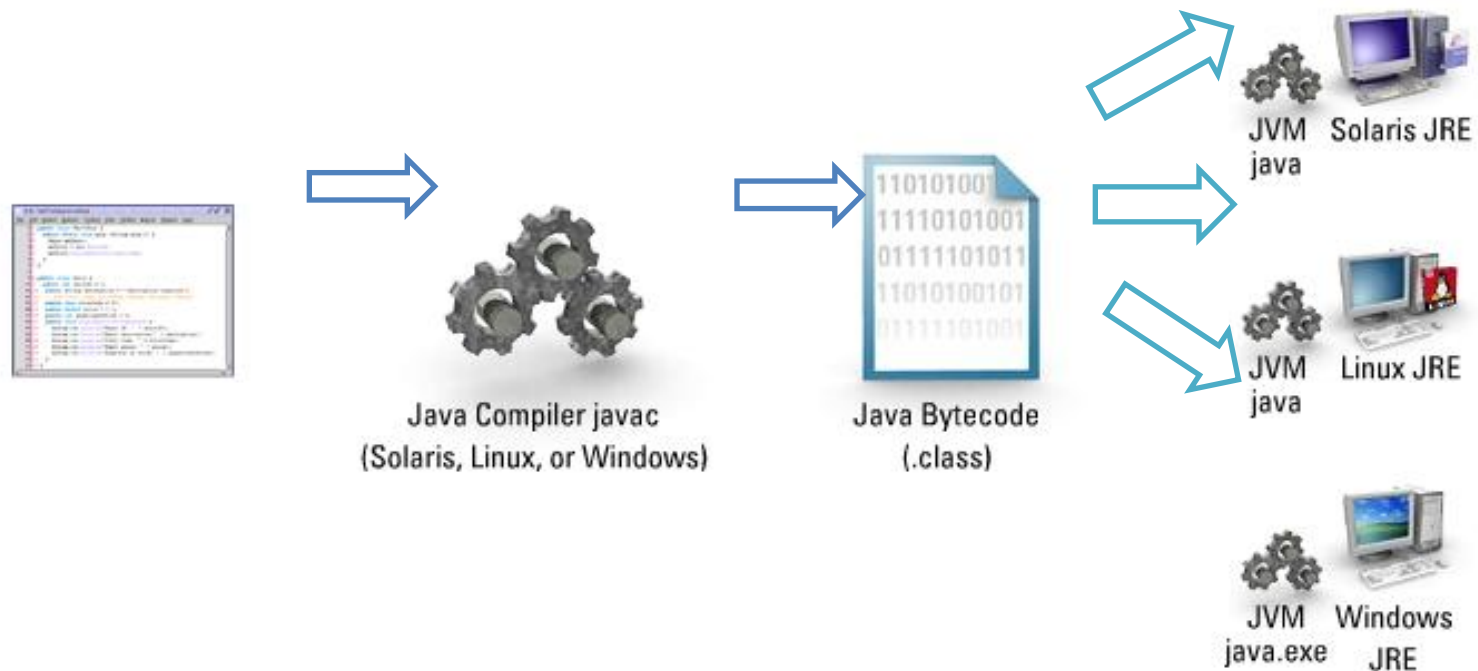
- אי אפשר לתכנת טוב בג'אווה ושפות דומות בלי להבין טוב את העקרונות
- גם אי אפשר בלי להבין את העקרונות של ספריות התוכנה העיקריות ולהכיר את הטיפוסים העיקריים בהן
 - אבל לא צריך לזכור פרטים או טכניקות אזוטריות
 - הפרטים כתובים בתיעוד
 - טכניקות אזוטריות אפשר למצוא ב-stackoverflow וכו'
 - אבל צריך לדעת די הרבה כדי להבין את המקורות הללו

ג'אווה עבורי

- שפה שאני מתכנת בה הרבה
- מתכנת גם ב-C אבל בעיקר כשאין לי ברירה
- שפה שאני מרגיש בה שאני פרודוקטיבי
- ושכיף לי לתכנת בה: יותר קל להיות יצירתי ובדרך כלל יותר קל להבין קוד (כולל קוד שלי ששכחתי)
- כלי פיתוח מעולים (אקליפס אבל גם סביבות אחרות) שעוזרים לכתוב קוד, למצוא קוד, לשנות קוד (נכון גם לשפות דומות כמו C#, פחות לשפות כמו C)

הרצת תוכנה בג'אווה

- באקליפס ודומותיה: לחצי על Run; הכי פשוט שאפשר
- מאחורי הקלעים:

הרצת תוכנה בג'אווה (המשך)

- קובץ קוד המקור Lecture1Program1.java מומר על ידי מהדר (קומפיילר) לקובץ בינרי (לא מיועד לקריאה על ידי בני אדם) בשם Lecture1Program1.class, לפעמים לכמה כאלה
- לעיתים קרובות אורזים קבצי class ביחד במארז עם סיומת jar
- תוכנה שנקראת "מכונת ג'אווה וירטואלית" או JVM מריצה את הפונקציה main שבקובץ ה-Class (או באחד מהם שבתוך jar)

יבילות (פורטבילות)

- התוכנה של המכונה הוירטואלית ספיציפית למערכת הפעלה מסויימת (לינוקס, חלונות, מק)
- קבצי ה-class וה-jar פועלים בכל מכונה וירטואלית כזאת בכל מערכת הפעלה (בערך)
- לעיתים קרובות אותה תוכנה בדיוק (או כמעט) רצה על כמה מערכות הפעלה שונות
- קובץ class (גם בתוך jar) מאפשר למפתחים לכתוב תוכנה שמתמשת בטיפוסים שמוגדרים בו, לא רק להריץ אותו כמו שהוא; מקל מאוד על פיתוח והפצת ספריות תוכנה

יוצא מן הכלל

- אפליקציות אנדרואיד מבוססות על ג'אווה
- אבל עם מודל ריצה קצת שונה
- חלק מהספריות שחושפות את היכולות של מערכת ההפעלה (גישה לקבצים וכו') שונות; חלק זהות
- האריזה של יישומים היא שונה
- לא יידון בקורס הזה וגם לא כל כך עקרוני

ג'אווה ושפות אחרות

- אפשר לקרוא מג'אווה ל-C, בעיקר לצורך קישור לספריות תוכנה קיימות או לשירותים של מערכת ההפעלה שהפלטפורמה הוירטואלית לא תומכת בהם
- יש עוד שפות שמשתמשות באותה מכונה וירטואלית בדיוק (ה-JVM) כמו Groovy, Scala, ועוד
 - לכולן יש מאפיינים מסויימים שירשו כמו ג'אווה מה-JVM
 - אבל חלקן שונות מאוד מג'אווה
 - בדרך כלל קל לקרוא להן מגא'ווה ולהיפך
 - נסו ותהנו
- עוד כמה חיבורים מעניינים (למשל לקרוא לגא'ווה מ-Matlab)

חזרה לחלק הטכני

```
public class Lecture1Program13 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        i = 7;
```

```
        int j;
```

```
        j = 7;
```

```
        j = 3.14;
```

```
        Integer k = 4;
```

```
        k = 5;
```

```
        k = "Tel-Aviv";
```

```
    }
```

```
}
```

התוכנית לא לגמרי

תקינה. איפה התקלות?

```
public class Lecture1Program13 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        i = 7;
```

```
        int j;
```

```
        j = 7;
```

```
        j = 3.14;
```

```
        Integer k = 4;
```

```
        k = 5;
```

```
        k = "Tel-Aviv";
```

```
    }
```

```
}
```

חייבים להגדיר משתנים ואת

הטיפוס שלהם

הם יכולים להכיל או להתייחס

רק לפרימיטיבים/עצמים עם

טיפוס מתאים.


```
public class Lecture1Program13 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        i = 7;
```

```
        int j;
```

```
        j = 7;
```

```
        j = 3.14;
```

```
        Integer k = 4;
```

```
        k = 5;
```

```
        k = "Tel-Aviv";
```

```
    }
```

```
}
```

האם קומפיילר "חכם" היה יכול

לטפל בתוכנית הזאת בלי להתלונן?

כן, זה בערך מה שקורה

ב-Python, ב-Scala, ועוד

בג'אווה הפילוסופיה היא לדרוש מהתוכניתנית
להצהיר על הרבה דברים כדי שהקומפיילר ימצא
חלק מהבאגים לפני שמריצים את התוכנה

```
public class Lecture1Program13 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        int i;
```

```
        ii = 7;
```

```
        ...
```

```
    }
```

```
}
```

למשל, הקומפיילר של גא'ווה

מוצא באגים כאלה; ב-Python

התוכנית תרוץ, אבל לא תתנהג

"נכון" כי יש פה באג

פילוסופיית הטיפוסים של גא'ווה:

שני עקרונות ראשונים

- **Strong Typing:** לכל משתנה יש טיפוס, והוא יכול להתייחס רק לעצמים מתאימים
 - בהמשך נראה ש-"התאמה" זה מושג מאוד גמיש, אבל העיקרון הוא עדיין עיקרון
 - ב-Python זה דינמי
- **Explicit Typing:** התוכניתן/ית חייבים להצהיר על הטיפוס של משתנה, הקומפיילר לא מניח ולא מנסה להסיק כלום
 - ב-Scala למשל הקומפיילר מסיק את הטיפוס אם אפשר

שלמים (int, Integer)

```

public class Lecture1Program15 {

    public static void main(String[] args) {
        int i = 1;
        i = -2000000000;           32 סיביות במשלים 2
        i++;                       שתי דרכים לקדם ב-1
        i += 1;
        i = i ^ 7;                 אופרטורים בינריים על
        i = i & 3;                 הייצוג (or ,and ,xor)
        i = i | -34;
        i = Integer.MAX_VALUE;
    }
}

```

שלמים קצרים וארוכים

Primitive	Object	Literals	Representation
byte	Byte	7	8-bit 2's complement
short	Short	-8	16-bit 2's complement
int	Integer	123, -9;	32-bit 2's complement
long	Long	123L, 1	64-bit 2's complement
char	Character	65, 'א'	16-bit unsigned (~Unicode character)

הסיפור העצוב על char

- המתכננים של גא'ווה החליטו שתוים ומחרוזות יוכלו לייצג טקסט בכל שפה; רעיון מעולה – גם בגוף התוכנית (בליטרלים; רעיון פחות מעולה)
- הם השתמשו בתקן שנקרא Unicode לייצוג טקסט; גם רעיון מעולה
- באותו זמן כל תווי יוניקוד מופו למספרים של 16 סיביות, וככה הגדירו בג'אווה את התווים
- בהמשך ראו ביוניקוד שזה לא מספיק, הגדירו תוים שממופים למספר מעל $2^{16}-1$ (האזהרה היתה שם תמיד), וכעת char לא תמיד יכול לייצג תו (int כן)

מספרים ממשיים מקורבים (float, double)

```
public class Lecture1Program16 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        double x = 3.14;  
        x = -7;  
        x = Math.cos( Math.PI / 8 );  
        x = Double.MAX_VALUE;  
        x = Double.NEGATIVE_INFINITY;  
        x = Double.NaN;  
        // NaN is not a number (Like null or 0/0)  
        float y = 3.14f;  
    }  
}
```

```
public class Lecture1Program17 {  
    public static void main(String[] args) {  
        int    i = 3;  
        long   l = -8;  
        double d = 3.14;  
        float  f = 2.7f;  
        l = i;  
        i = l;  
        d = l;  
        f = l;  
        f = d;  
    }  
}
```

איזה מההשמות

תקינות ואיזה לא?

החוקים קצת מסובכים


```
public class Lecture1Program17 {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        int    i = 3;  
        long   l = -8;  
        double d = 3.14;  
        float  f = 2.7f;  
        l = i;  
i = l;  
        d = l;  
        f = l;  
f = d;  
    }  
}
```

הייצוג תמיד אפשרי

תיתכן שגיאת עיגול! אבל בסדר...

המרה אסורה שעלולה לאבד מידע

```
public class Lecture1Program17 {
```

```
    public static void main(String[] args) {
```

```
        int    i = 3;
```

```
        long   l = -8;
```

```
        double d = 3.14;
```

```
        float  f = 2.7f;
```

```
        l = i;
```

```
        i = (int) l;
```

```
        d = l;
```

```
        f = l;
```

```
        f = (float) d;
```

```
    }
```

```
}
```

אופרטור ההמרה (cast)

מרשה לשפה לבצע השמה

שעלולה לאבד מידע; האופרטור

מזהיר שהתוכניתן/ית מודע

לסכנה ומאשר/ת בכל זאת

זנב ללימוד עצמי: אופרטורים

```

+ - * / %           // arithmetic
~ & | ^ << >> <<< // bitwise
! && ||           // boolean (short-circuit)
= += -= ...       // assignment, op-assign
?:               // conditional
==              // equality
++ --          /* unary prefix/postfix */

```

- שימו לב לאסוסיאציה (ימין/שמאל)
- שימו לב לקדימות
- שתיהן בדרך כלל אינטואיטבי ($x+y*z$) אבל אם לא בטוחים, צריך סוגריים (לא לבדוק את הכלל)

זנב ללימוד עצמי: אופרטורים

+ - * / %	// arithmetic
~ & ^ << >> <<<	// bitwise
! &&	// boolean (short-circuit)
= += -= ...	// assignment, op-assign
?:	// conditional
==	// equality
++ --	/* unary prefix/postfix */

הערה עד סוף שורה

הערה עד שסוגרים אותה

איך ללמוד?

- הרצאות ותרגולים

- תרגילים

- ספרים ואתרים

– המון על השפה והספריות, חפשו מה מתאים לכם

– מעט על רעיונות גבוהים בהנדסת תוכנה; המומלץ הוא

Program Development in Java מאת Liskov ו-Guttag

(היא חתנת פרס טיורינג!)

– Tutorial מקיף באתר של Oracle

– stackoverflow וכו' לפתרון סוגיות טכניות ספציפיות

מה למדנו (בתמציתיות, יחודד בהמשך)?

- Java overview & tools
- Operators & comments
- Methods, variables & arguments, literals
- Objects (`System.out`, `new StringBuffer()`, ...)
- Strong explicit typing, type declarations, casting
- (I)mutable type, assignment, references, `null`, equals, primitive types
- `for` & `while` loops, iterators
- `String`, `StringBuffer`, number types
- `HashSet<Integer>`